

kassen, idet lejestigninger i vidt omfang kompenseres af den individuelle boligstøtte. Til syvende og sidst er det jo også det almennyttige selskabs bestyrelse og dermed beboerdemokratiet, som vælger revisor, og det føler jeg mig tryk ved.

Til slut kan jeg erklære mig helt enig i, at rabatter, som et boligselskab opnår, naturligvis skal komme lejerne i selskabet til gode. Dette gælder allerede i dag.

Sammenfattende er det således min opfattelse, at der i de senere år er taget meget væsentlige skridt i retning af at stramme reglerne op for de almennyttige boligselskabers virksomhed, herunder også på de områder, som er nævnt i beslutningsforslaget. Det seneste initiativ er det lovforslag vedrørende boligselskabers accessoriske virksomhed, som vi har til første behandling i dag, og som bl.a. fastsætter klare retningslinjer for, hvilke aktiviteter de almennyttige boligselskaber kan udøve.

Jeg kan derfor ikke anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det, boligministeren sagde om revisionen i boligselskaberne, er jo sandt nok i teorien, men i praksis er det jo usandt.

Jeg vil gerne spørge boligministeren, om boligministeren vil bekræfte, at det er sådan, at i teorien er det selskaberne og afdelingerne – og dermed beboerdemokratiet – der vælger revision, men i praksis er det sådan, at forretningsførerselskaberne tegner kontrakter på 5 år, og dermed er det en illusion, at det er boligselskaberne og de enkelte afdelinger, der vælger revision, idet forretningsførerselskaberne forlanger, hvilken revision der skal være i praksis.

Sonja Mikkelsen (S):

I Socialdemokratiet har vi dyb respekt for det store arbejde, som masser af menneske lægger i det beboerdemokratiske arbejde i de mange boligforeninger og -selskaber, vi har landet over.

I det meste af det her århundrede har mennesker engageret sig i at skaffe gode sunde boliger til den almindelige familie – spekulationsfri boliger bygget af foreninger eller selskaber med et almennyttigt formål.

Boligerne blev helt frem til slutningen af 1950'erne bygget uden offentlig støtte, men alene finansieret af de kommende beboeres indskud og med kreditforeningslån. Først da tilskud til parcelhusejernes finansiering blev ind-

ført med rentefradragsretten, blev der tilsvarende indført et tilskud til opførelse af almennyttige boliger. De almennyttige selskaber og foreninger har jo ikke en rentefradragsret.

Men uanset tilskud eller ej ville der ikke blive bygget en eneste almennyttig bolig uden den store uegennyttige indsats fra de mange aktive i boligbevægelsen. Og uden almennyttige boliger havde vi i dag ikke den gode sundhedstilstand, den gode boligstandard for befolkningen som helhed, som vi har, og som også kommer samfundets dårligst stillede til gode.

Jeg gør opmærksom på dette for at understrege, at det hele tiden har været formålet for de almennyttige boligforeninger og -selskaber at opføre, udleje, administrere, vedligeholde og modernisere almennyttige boliger og tilhørende fælles faciliteter; det har bare ikke tidligere været skrevet ned.

Socialdemokratiet medvirker gerne til en skriftlig formålsbeskrivelse ikke mindst af hensyn til dem, der ikke er vokset op med boligbevægelsens idé. Til gode boliger hører et godt dagligliv. Derfor har det altid været naturligt for beboere i almennyttige boligafdelinger at organisere et hav af forskellige fællesaktiviteter for at fremme et godt naboskab og et godt socialt liv beboerne imellem. Kun i kraft af denne tradition for udfoldelse har vi i samfundet som helhed kunnet placere socialt dårligt fungerende familier i de almennyttige boligkvarterer, uden at det har givet skrammer. Det sociale netværk fungerer.

Op igennem 1980'erne og her i begyndelsen af 1990'erne har vi imidlertid trukket alt for store vekslere på enkelte kvarterers sociale netværk, så det er ved at briste. Det er et meget synligt og påtrængende problem, som regeringen med Byudvalget gør, hvad den kan for løse op for sammen med kommunerne og de involverede boligforeninger. Men det må ikke underkendes, at beboerne i fællesskab i langt de fleste boligafdelinger både løser opgaven med at hjælpe danskere, der er i vanskeligheder, og med integration af udlændinge i det danske samfund stille og roligt. Det bør tværtimod påkalde respekt også fra de mange parcellister, som ikke får deres hverdag forstyrret af den slags opgaver for samfundet.

De bemærkninger, der hører til formålsparagraffen her i lovforslaget, finder vi i Socialdemokratiet giver en udmærket afgrænsning af, hvad de almennyttige boligforeninger og selskaber bør bruge kræfterne på. De koncentrerer